

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

5. Maledicentia redit in autorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

Multis hic sedet morbus, qui cùm ipsi parùm aut nihil possint, cendifis aliis hoc moliuntur, ut aliquid posse videantur; sed suo risu, non plausu. Rex Ptolemæus de re musica copiosè differens, quædam sibi minus perfecta carpserat. Hic unus aliquis aulodorum imperterritus: aliud est, inquit, ô rex, sceptrum, aliud plectrum. Rex Macedo Alexander non minus audaci responso jussus est censuram substringere. Solebat is ad Apellem, quem dixi, charissimum sibi artificem sèpius revisere, & varia de pingendi arte garrisce, quæpiam etiam imperitiùs cense re. Apelles silentium ei comiter suadens: Optime, ait, rex, si me audiias, hac de re melius silebis; ne pueri, qui colores terunt, te rideant. Plin. loc. cit.

V. (e) Sed ignoscendum hoc regibus, quorum spiritus ad altiora surgentes, non habent, cur invideant plebejæ felicitati. Illi potius cuticulae metuant suæ, qui Zoili dentes in alieno figunt corio. Plinius memorat lib. 32. c. 10. Si lucerna infuso sepiæ piscis atramento accendatur, astantium vultus terribiles, & planè æthiopicos apparere. Sepiæ atramentum, est *obrectatio*, quæ lucem ipsam (quâ quid purius est?) inficit, & præclaros alioquin homines tetra specie induit. Sed non diu succus ille loliginis fascinat oculos; prævalet splendor virtutis ac sapientiæ, & disiicit nebulas, quas tenebriones isti, *Momi* scilicet, matre Nocte geniti, incautis objecerunt. Redit in autorem calumnia, & verberium Salomonis Prov. 14. locum invenit: *In ore stulti virga superbia.* Per stultum, maledicuum Zoilum intellige, qui (quod solent fatui, clavam aut virgam manu gestantes) eandem præfert linguâ, & obvios quosque convitiando percutit, nescio quò fastu & superbia, tanquam si censoriam virgam ab ipso Jove accepisset. Verum Momico huic hominum generi non raro accidit, quod Theagenis, athletæ nobilissimi, calumniatori, qui statuam plurimarum palmarum victoris, quadringentis coronis illustrem, post fatum viri celeberrimi, singulis noctibus, gaudebat flagellis cædere: quod cùm sèpius, validiusque iteraret mastix, corruit statua, & nebulonem oppressit. Pausanias in Eliacis. Nimirum, Salomone teste Prov. 19. *Parata sunt derisoribus judicia;* & omnibus illis, quibus cùm volupe sit malefacere, etiam oblectamento est maledicere: quam infamem tribum quidam non inscitè scarabæis comparat, qui testante Æliano lib. 4. c. 8. vivunt in stercore, moriuntur in rosis.

OOOO 3

ADDI-

(e) *Malodientia redit in autorem.*